

at gjøre Rede for, hvorledes vi tænke os Udvi-
lingens Gang, da vi Intet have med Ledelsen at
gjøre. Derimod mente han nok, at det kunde
være ganske interessant og have sine forskjellige,
mere eller mindre behagelige Virkninger at gaa
om og spørge Folk enten paa Balgtribunerne eller
paa andre Steder, og bringe dem i Forlegenhed
med det Spørgsmaal: Hvad er egentlig Deres
Mening om provisoriske Finantslove? Ja, det
kan være ganske listligt at gjøre den Slags
Spørgsmaal, og jeg tvivler ikke paa, at ogsaa
Svaret vilde blive benyttet meget stærkt; men det
forekommer mig dog at ligge naturligt for, at der
aldeles ingen Dpfordring er til at give Svar, og
det af den simple Grund, at det ikke har den
allermindste Betydning, hvad man svarer. Der-
imod ligger det meget nær at gjøre det Kontra-
spørgsmaal til Spørgerne: Derfor der nu var en
Regjering, som troede, at Forholdene i det Hele
vare komne til det Punkt, at man maatte gaa
frem med en provisorisk Finantslov — jeg sætter
det fuldstændig som et Lantexperiment, og
at det kan sættes saaledes, tror jeg ikke det ærede
Medlem vil benegte — altsaa jeg sætter, at dette
Strik bliver gjort, og at de, som have en fra
Regjeringen aldeles afvigende Mening om et saadant
Strikts Lovlighed, vilde bringe Spørgsmaalet
til Afgjørelse paa det Sted, hvor efter Grund-
loven alle Spørgsmaal, der vedrøre Grundloven,
skulle have deres Afgjørelse, nemlig Rigsretten,
forudsætter jeg, og saa er det, at jeg spørger:
Vil man saa, naar Rigsretten billiger det Strik,
ligefrem sige at det dog er et Grundlovsbrud
der er sket? Det vilde være saadan et Kontra-
spørgsmaal. Ja, disse to Privatmænd, som jeg
her tænker mig samtalede om disse Ting, kunde
have en Del at sige hinanden i den Anledning,
og det kunde jo være ret morsomt at høre, hvad
de fortalte hinanden, men noget Afgjørende have
de ikke. Det er virkelig ikke noget theoretisk
Spørgsmaal, der her skal løses, men et Spørgs-
maal, der i allerhøjeste Grad er praktisk, og der-
for det kom til at foreligge — jeg ønsker og
haaber endnu, at det ikke skal komme dertil — men
derfor det kom til at foreligge, saa er det
virkelig Noget, der faar sin Løsning for Rigs-
retten, og kun lidet vil det da nytte at have
forledet Den eller Sin til at udtale sin Mening
i Forveien, thi dette har Intet at sige. Af større
Betydning derimod er det, om virkelig det, at
man i Forveien havde stemplet det saaledes, som
man har gjort, skulde have den Følge, at man,
efter at Spørgsmaalet havde faaet sin Afgjørelse
ved Rigsretten i den Retning, jeg før antydede,
skulde være berettiget til ligefrem at sige, at det
dog var et Grundlovsbrud, der forelaa, eller om
det ikke vilde være Forfatningsbrud at sætte sig
op mod Rigsretten. Som sagt, det er kun
Spørgsmaal, der ikke i og for have nogen væsent-

lig Betydning, fordi det ikke kunne have noget Af-
gjørende ved sig.

Holstein: Seg maa dog tillade mig at
gjøre det høitærede Medlem opmærksomt paa, at
der er meget stor Forskiel mellem disse to Spørgs-
maal. Det høitærede Medlem sagde, at det ingen
Betydning har, hvad vi, der ikke ere Ministre,
mene om provisoriske Finantslove, men der har
det ærede Medlem virkelig været meget for be-
skeden, thi jeg har gjort opmærksom paa den store
Indflydelse, hans Navn endnu har paa mange
Kredse her i Landet. Det har stor Betydning,
ikke paa vore Kredse, det er sandt — thi der er
der ingen Tvivl om Spørgsmaalet, der ere vi
Alle meget faste i dette Spørgsmaal —, men paa
Kredse, som vi, fordi de ikke stemme med os,
dog paa ingen Maade foragte. Der er Mange,
som se hen til, hvilke Ord der lyder fra det høit-
ærede Medlems Læber; hans Svar vil være af-
gjørende og have stor Betydning for Mange, og
det er et berettiget Spørgsmaal her i denne Sal
til en saa betydelig Mand, som det høitærede
Medlem er i Modpartiet, naar man ønsker at faae
at vide af ham, hvilken hans Dom er om en saa-
dan Foranstaltnings Lovlighed eller Ulovlighed, og
det navnlig i et Dieblit som dette, hvor der fra
forskjellige Sider er Tale om Konflikt. Det er
meget praktisk og godt og fuldstændig berettiget
at faae at vide, om det høitærede Medlem og
hans Meningsfæller ville staa paa den efter vor
Overbevisning alene med Grundloven forenelige
Mening, at en saadan Foranstaltning er et Grund-
lovsbrud eller ikke. Et ganske Andet er det, at
spørge os om, hvad vi vilde gjøre, dersom en
Regjering kom med en provisorisk Finantslov,
thi dette er at sige: Sæt nu, at Regjeringen
havde givet en provisorisk Finantslov, hvad saa,
hvad vilde I saa gjøre? (En Stemme: Hvem
vil forhindre, at det sker?). Jeg anser det for
umuligt (Stemmer: Umuligt?). Nei, men hvis
de ærede Herrer ville give mig en Smule Tid,
skal jeg stieblikkelig klare det. Jeg anser det ikke
for umuligt, at en Regjering kunde faae dette Ind-
sald, men jeg anser det for fuldstændig umuligt,
at en Regjering kunde faae Kongens Sanktion
paa en saadan Finantslov. Derved bliver det
stoppet af sig selv, og saa er det jo ikke saa in-
teressant at vide, hvad der skal gjøres bag efter;
men det er af Betydning for os at vide, hvor-
ledes vi, for saa vidt en Regjering skulde have
noget Saadant i Sindet, i Tide skulde stille os
lige over for den. Det er klart, at det vilde være
skadeligt for Landet og vor Udvieling, om det skulde
komme saa vidt, at Kongen maatte negte Ministrene at
begaa Grundlovsbrud, og det er ønskeligt, at vi i Tide
tage fat derpaa; men at Kongen skulde sanktio-
nere, skulde tillade Ministrene at begaa Grund-
lovsbrud, det kunne vi ikke forudsætte. Med Hen-